

IJSBEERSTRAAT

Versie: 1.7 180709

Gelegen tussen Wezenlaan en Steenbokstraat.

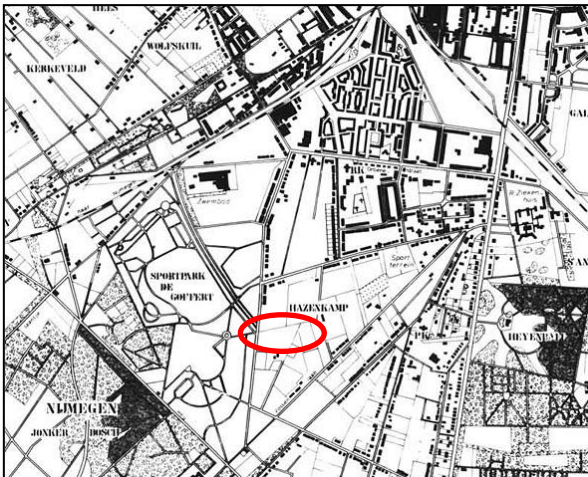
Na de bebouwing van het Hazenkamp sportterrein wordt de Ijsbeerstraat doorgetrokken tot de Steenbokstraat.

De ijsbeer of poolbeer (*Ursus maritimus*, voorheen: *Thalarctos maritimus*) is een grote geelwitte beer, die langer en groter is dan de andere beren (*Ursidae*). De ijsbeer komt enkel voor in en rond het noordpoolgebied. Hij is het meest vleesetend van alle beren, en leeft vooral van zeehonden.

Gemeente Nijmegen

Kaart van de toekomstige Hazenkamp anno 1930

Het gebied rondom de Ijsbeerstraat bestaat uitsluitend nog uit landbouwgrond en maakt onderdeel uit van de boerderij van de familie Peerenboom en boer Hop van de Hazenkampsweg.

De Wezenlaan, Leeuwstraat en Bisonstraat moeten nog worden gerealiseerd.

Bouwplannen

De bebouwing van de Ijsbeerstraat is gerealiseerd in 1954. De huizen aan de Leeuwstraat zijn gebouwd anno 1935.

De Ijsbeerstraat maakte anno 1950 een bocht naar de Bisonstraat. Op de plaats van de huidige woningen nrs 2 t/m 8 had dhr. Moeskop zijn autohandel.

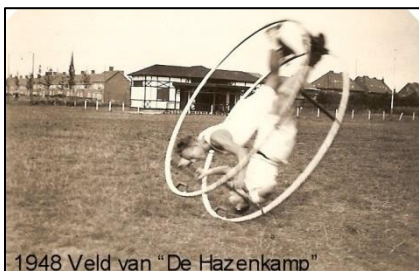

Sinds 1928

Lang geleden, in februari 1928, is sportvereniging "De Hazenkamp" (met twee ee's) opgericht. Het doel was een vereniging te stichten voor Lichamelijke en Geestelijke ontwikkeling.

Voor het "lichamelijke" aspect werd in eerste instantie gymnastiek en atletiek gegeven en voor het "geestelijke" deel was er een afdeling volksdansen en toneel.

Dertiger jaren

De vereniging breidde zich in de dertiger jaren uit. De eerste activiteiten vonden plaats op het veldje aan de IJSbeerstraat, Bisonstraat en Lamastraat, waar nu het gebouw van de SSGN Stedelijke Scholengemeenschap Nijmegen staat. 's Winters verplaatsten de activiteiten zich naar binnen in kleine zaaltjes. Er werden toen al wedstrijden georganiseerd in gymnastiek, hockey, korfbal, voetbal en honkbal en er was een wandelafdeling. Na de oorlogsjaren zijn daar tafeltennis, handbal, rolschaatsen, badminton, turnen, trampoline en softbal bijgekomen.

Hazenkamp Clubhuis op de achtergrond.

1938: Deputatie van de Nijmeegse Jeugd op de Grote Markt, vlak voor hun vertrek naar Amsterdam bij gelegenheid van het 40-jarig regeringsjubileum van H.M. de Koningin.

1. mej. A. Nas, K.J.M.;
2. H. Bijlard, Kath. Verkeners;
3. mej. T. Delvoix, Ned. Padvindsters Gilde;
4. mej. Agn. Wolf, Kath. Meisjes Jeugdwerk (achtergrond);
5. W. Blanken, Geref. Jeugdvereniging;
6. F. Francissen (leider), Kath. Verkeners (met gemeentevlag);
7. T. Remie, Vrijz. Jeugd Centrale;
- 8. D. Thielen, De Hazenkamp;**
9. A.G. Leenards, Ned. Padvindsters;
10. Jo Lucassen, Jong Gezellen;
11. T. Schoonwater, Jonge Werkman;
12. Wim Binnendijk (23 jr), Jonge Wacht;
13. R. van Arkel, Chr. Jonge Mannen Vereniging.

Na Tweede Wereldoorlog

Van 1950 tot begin 2000 is De Hazenkamp uitgegroeid tot een grote omnivereniging met vier sporten: badminton, korfbal, gymnastiek- en turnen en honk- en softbal. Het hoofdbestuur heeft handenvol om samenwerking tussen de vier secties, die elk op een andere plek in de stad zijn gehuisvest, te stroomlijnen. Tot 1960 werd een breed scala aan sportieve activiteiten beoefend zoals rolschaatsen, honk- en softbal, wandelen, atletiek, badminton, gymnastiek etc. De sectie badminton ging begin 1990 ter ziele. Rond 1960 werd het clubhuis en sportveld aan de Fagelstraat in gebruik genomen.

Op weg naar vier zelfstandige verenigingen

De 4 secties ontwikkelden een grote mate van zelfstandigheid waarbij de sectie badminton het niet kon redden en opgeheven werd. De 3 overgebleven sectie kregen elk een eigen accommodatie. De sectie korfbal betrof begin 1990 een eigen accommodatie in de wijk Lindenholt. De sectie honk- en softbal verhuisde van Grootstal naar Winkelsteeg en weer later naar de honk- en softbalaccommodatie aan de Staddijk. De sectie Gymnastiek en Turnen betrok in 1985 een eigen monofunctionele turnaccommodatie aan de Ploegstraat. In 1998 gunt de Gemeente Nijmegen de sectie turnen een nieuwe turnhal aan de overzijde van de straat. Op het moment dat elke sectie de beschikking kreeg over een eigen accommodatie namen de financiële risico's voor de andere sectie toe.

Eventuele financiële debacles van één sectie zouden kunnen drukken op de begroting van de andere secties. Redenen om de vereniging SV De Hazenkamp om te zetten in een federatie met 3 zelfstandige verenigingen. De verenigingen werden zelfstandig, de federatie komt niet van de grond.

GTV De Hazenkamp

Naast honkbal was gymnastiek de belangrijkste basissport van SV De Hazenkamp. De eerste prestatieve turnschreden werden gezet in de gymzaal van de inmiddels verdwenen Creutzberg lagere school aan de Hazenkampseweg. In 1953 werden de activiteiten verplaatst naar de gymzaal in het "Centraal Gebouw" aan de Bijleveldsingel. Pas

daarna kwamen de Reestraat en Waterstraat in beeld. In de daarop volgende jaren was de gymzaal aan de Hazenkampseweg / Reestraat jarenlang het domein van turnend Hazenkamp.

Sinds 1970 kent de sectie gymnastiek en turnen om en nabij de 1000 leden. De sectie (nu GTV De Hazenkamp) verzorgt gym- en turnlessen in nagenoeg alle wijken van Nijmegen, in Molenhoek, Beuningen en Wijchen-Zuid.

Dhr. Henk Kaaks

Een van de eerste professionele trainers was dhr. Kaaks, vader van Monique Kaaks. Door bemiddeling van De Hazenkamp werd Kaaks sportleraar bij de Lindenhout stichting in Neerbosch.

René Martens was vanaf zijn vierde jaar tot zijn negentiende jaar een van de oud turners, later een gemengd team met o.a. Just Ruis, Pieter van Haalen, Tom Schols, Paula van Zalk, Monique ? en ??.

Dit Heren Team maakte later deel uit van het Gelders Turn Team welke trainde in Oosterbeek. Dit team verzorgde ook de vele demonstratie bekend van o.a. de kastsprong demonstraties met daarvoor een ministrampoline om de benodigde hoogte te bereiken.

In de Reestraat en Waterstraat werd gewerkt aan verdere professionalisering. Op donderdagavond werd in de Reestraat voor de trainingen nog even een uurtje zaalvoetbal gespeeld onder supervisie van Ben Companjen, bekend als leraar van de Nijmeegse Schoolvereniging-1 en later hoofd van de vestiging NSV-3 in Neerbosch Oost. Doordat iedereen ging studeren werd nog twee jaar afgetraind in het Blindeninstituut, het huidige sauna instituut aan de Panovelaan.

Verdere professionalisering

Miriam Eigenhuysen, Monique Kaaks en Nicole Winkenijs zijn de Nijmeegse pioniers die zich via turninstituut Papendal voor het eerst weten te plaatsen voor EK's en WK's.

In 1981 werd De Hazenkamp voor het eerst landskampioen bij het damesturnen. Kort daarna betrok de vereniging met veel eigen initiatief een oud pand aan de Ploegstraat. De permanent ingerichte turnhal was een feit. De vereniging had eindelijk ook haar eigen "home". Vanuit dit home werden de prestaties met kracht uitgebouwd en het turnniveau stijgt.

Tal van Nijmeegse turnsters werden lid van Jong Oranje en van de nationale ploeg. Elvira Becks was de eerste Nijmeegse turnster, die Nederlands Kampioene werd en later met veel succes deelnam aan de Olympische Spelen in Barcelona. Met haar 22-ste plaats nog altijd de beste prestatie in Nederland ooit.

Boris Orlov, trainer

Met de komst van de Russische trainer Boris Orlov en met de bouw van het huidige Turncentrum Nijmegen aan de Ploegstraat stapelden de turnsuccessen zich op. Tal van grote Nederlandse namen komen naar Nijmegen om in een "Russische sfeer" te genieten van Orlovs trainingen.

Foto: Boris & Suzanne Harmes: Bron: Archief ANP.

De zilveren medaille van Renske Endel op de WK 2001 in Gent, de twee opeenvolgende titels "sportteam van het jaar" en het opnieuw behalen van het landskampioenschap 2002 zijn onvergetelijke mijlpalen voor onze vereniging en voor de stad Nijmegen.

In 2005 deed Suzanne Harmes (onder leiding van Esther Heijnen) er met een bronzen medaille op vloer (WK Melbourne) er nog een schepje bovenop. Suzanne nam deel aan de Olympische Spelen in Athene en Beijing.

Boris, geboren in Moskou, was o.a. Hazenkamp trainer van 1996 tot 2008 en later begeleider van Yuri van Gelderen. Zijn turnsters waren enthousiast over hem. Hij overleed plotseling op 3 juli 2018 73 jaar jong. Zijn lijfspreuk: Turnen is Life.

Breedtesport op topsportniveau

De Hazenkamp staat niet alleen garant voor topprestaties maar binnen de vereniging is het bewustzijn gegroeid dat breedtesport en topsport hand in hand gaan. De slogan van de beleidsnota "breedtesport op topsportniveau" is afkomstig van onze vereniging. Vanaf 3,5 jaar kunnen kinderen in nagenoeg alle wijken terecht voor de eerste rollen en duikelingen op uitdagende turntoestellen. De meeste jongeren gymen 1 uur in de week, de getalenteerde turners en turnsters mogen al snel meerdere uren turnen. In samenwerking met Gemeente Nijmegen heeft onze vereniging ook de mogelijkheid voor senioren aanzienlijk verbeterd. We geven zowel overdag als 's avonds les aan een vijftiental seniorgroepen.

Begin 2000 kiest het bestuur voor een verdergaande professionalisering. In samenwerking met Gemeente Nijmegen wordt een manager breedtesport aangesteld. Liefst vijf jaren op rij (2003 t/m 2007) is De Hazenkamp de trotse organisator van het NK-turnen in het Triavium waarbij het NK een open karakter krijgt met sterke buitenlandse turnsters.

TPT Tun Promotie Team

Een bijzondere groep binnen onze vereniging is het Turn Promotie Team. Dit team van wel 50 turners en turnsters laten tijdens allerlei festiviteiten in Nijmegen maar ook ver daarbuiten hun kunsten zien. In 1987 springt het team zich nationaal in de kijker met haar kruislingse salto's in het programma "Wedden dat". Ook de demo's tijdens de Vlaggenparades en Zomerfeesten trekken veel bekijks.

Toekomst

De Hazenkamp kan bogen op een nationale en inmiddels mondiale turntraditie en heeft zich in 30 jaar tijd geprofileerd als nationaal hofleverancier en als een belangrijk turnbolwerk in Nijmegen en Nederland. GTV de Hazenkamp werkt daarbij nauw samen met de Gemeente Nijmegen en de KNGU (de vereniging is een van de Olympische Steunpunten). Het nieuwe turncentrum is de thuisbasis van waaruit lessen en activiteiten in nagenoeg alle wijken van de stad worden georganiseerd. De Hazenkamp is een vereniging met een geweldige "past performance" en veel ambitie. Het streven is er op gericht om juist ook in de breedtesport te zorgen voor continuïteit en een hoge kwaliteit.

Het motto van de Nijmeegse sportnota " breedtesport op topsportniveau" is niet alleen afkomstig van onze vereniging maar dagelijks proberen we het motto ook werkelijkheid te laten zijn.

Het stille verdriet van Boris Orlov

Bron: Esther Scholten – 24 december 1999

Ooit was hij als bondscoach turnen de trots van de Sovjet-Unie. Nu voelt hij zich als 'twee oude schoenen' afgedankt door de Nederlandse bond. Boris Orlov accepteert de loop van het leven. „Hier heb ik geleerd dat niet alle problemen op te lossen zijn." Het vechten is voorbij.

Bij het betreden van de verlaten parkeerplaats groeit de nieuwsgierigheid naar Boris Orlov. De sneeuw herbergt slechts enkele voetafdrukken. De Rus is een toptrainer zonder publiek, al jaren.

Zijn bevlogenheid is beroemd, zijn staalblauwe ogen zijn berucht. Orlov verstaat de kunst van het zwijgen. Een verkeerde vraag beantwoordt hij met een doordringende blik. De man die begin jaren tachtig triomfen vierde als bondscoach van de Sovjet-Unie straalt zoveel rust uit dat hij een natuurlijk overwicht heeft op anderen.

De vrolijk beschilderde deur van de turnhal fungeert als de poort naar zijn wereld. Regelmaat regeert. De koffieautomaat vraagt stevast om een kwartje. De brug met de ongelijke leggers staat altijd klaar. De klok kent geen genade. Orlov heeft zijn eigen waarheid gecreëerd. Alles goed? Altijd. Toch zegt hij geen gelukkig mens te zijn.

Binnen is de gure wind snel vergeten, het krantenbericht van de voorbije week niet. 'De Koninklijke Nederlandse Gymnastiek Unie (KNGU) heeft besloten het contract met turncoach Boris Orlov niet te verlengen.' Geknakte trots in zestien woorden.

Een vriendelijk gezoem doorbreekt de stilte. Met de thermostaat op dertig beweegt een eenzaam figuur zich over het tapijt. De rug is gebogen. Voor even. Spierwit is de kleur van het lange, sluike haar dat zijn gezicht omhult. Orlov (54) laat zich niet snel kennen. „Ik wil niet zeuren, anders ben ik over een kwartier oud." Hij is aan het stofzuigen. Jawel. Een hobby noemt hij het. De lachrimpels rond de ogen zijn misleidend. Hij meent het. „In tegenstelling tot het turnen is bij schoonmaken snel resultaat zichtbaar. Dat vind ik mooi. Bovendien krijg ik ervoor betaald. Ik moet toch ook leven. Mijn auto zuipt benzine."

Orlov heeft zich neergelegd bij de realiteit. Vroeger in Rusland was alles anders. Toen vocht hij als hij ergens niet tevreden mee was. Inmiddels weet hij beter. „In Nederland heb ik geleerd dat niet alle problemen op te lossen zijn."

Overleven zit in zijn instinct. Dus ontwikkelde hij de filosofie van de oogkleppen. Die komt hem dezer dagen goed van pas. „Er bestaat een verschil tussen kijken en zien. Oeps, denk ik als ik om mij heen kijk, en nog eens oeps. Wat kan ik er aan doen? Niets. Daarom zie ik mijn problemen niet. Ze bestaan niet. Vanaf juni moet ik weg van de KNGU. Mijn laatste ontslag. Ook dat zie ik niet."

Gesol met een wereldcoach. Orlov leidde Olga Bitsjerova in 1981 naar de wereldtitel. In 1986 kwam hij naar Nederland. Vier jaar lang was hij hoofdtrainer op het internaat Papendal. In juni 1993 volgde een tumultueus vertrek naar Stuttgart. Geldzorgen en de weigering van steeds meer clubs om talenten af te staan aan zijn nationale selectie lagen ten grondslag aan de eerste breuk.

Een bondscrisis volgde, waarbij in 1994 het voltallige bestuur werd weggestuurd door de ledenvergadering. De nieuwe bobo's vroegen Orlov terug 'als natuurlijke leider boven de andere trainers'.

Rustig werd het nooit. In gebrekkig Nederlands: „Ik was Rus en ik blijf Rus. Ik zeg wat ik denk en ben nooit voorzichtig. Iemand is voor mij een vriend of hij is voor mij niemand. In Nederland is alles vriendelijk, alles gaat met een lach, alles moet netjes zijn. Maar eerlijkheid wordt weleens vergeten."

Een voorstander van de recente decentralisatie is hij nooit geweest. Sinds vijf jaar vindt de opleiding van talenten per regio plaats. Nationale trainingen zijn afgeschaft. Volgens Orlov heeft alleen intensieve

begeleiding, in groepsverband, succes. De bond redeneert anders: door talenten dichter bij huis te laten trainen, moet topturnen voor een bredere groep bereikbaar worden.

Orlov zucht. Hij ziet het nut niet van achterom kijken. „Ik ben geen jongetje meer en heb geleerd niet tegen de wind in te pissen. Tijdens de discussie heb ik ook bla-bla gezegd. Ik was tegen. Nu is de beslissing allang genomen. Klaar. Ik accepteer dat.”

„In Nederland heerst democratie. Iedereen bemoeit zich overal mee. Bijna elke trainer is bestuurslid, terwijl een trainer in de zaal moet werken. Een bestuur moet sturen, als het dat kan. Nee, ik geef mijn mening over de turnbond niet. Ik heb immers beloofd niet te zeuren.”

De lach is spottend en cynisch tegelijk. „Ik ben pessimistisch, maar dat is niet erg. In mijn optiek zijn pessimisten optimisten met meer verstand en ervaring. Eerst was ik bondstrainer, toen steunpuntrainer en nu dan clubtrainer. Grappig is anders. In Nederland bestaat er geen club die een fulltime trainer kan betalen.”

Het stille verdriet van Boris Orlov. De KNGU heeft bij monde van Peter Weel haar verkooppraatje klaar. Er zou geen sprake zijn van ontslag. Als in juni het huidige contract van Orlov afloopt, moet de Nijmeegse club De Hazenkamp - waar hij nu al dagelijks werkt - het overnemen. „In feite is de kwestie alleen een overgang van het formele werkgeverschap, wat ons betreft.” Orlov weet wel beter. „De waarheid van deze woorden is nul komma nul.”

De timing van de bond is ongelukkig. De sport zit eindelijk weer in de lift. Voor het eerst in acht jaar mocht Nederland met een team - 'voor vijftig procent mijn meisjes' - deelnemen aan een WK. De veertiende plaats in Tianjin, twee maanden geleden, was meer dan verdienstelijk. Orlov, desondanks somber: „Turnen opbouwen kost jaren, kapotmaken kan meteen.”

Natuurlijk wil hij graag in Nederland blijven. Zijn werk is nog niet af. De Olympische Spelen zijn altijd het doel geweest. „Maar ik ben geen asielzoeker. De sfeer rond mijn persoon vind ik niet leuk. Als ik nodig ben voor het turnen, dan blijf ik hier. Vindt men van niet, dan niet.”

De Crossbaan

Rondom de IJsbeerstraat waren na verhuizing van de sportvelden van NEC en Quick weer alle ruimte om in gebruik te worden genomen door de jeugd. Zo werd het terrein regelmatig omgebouwd om als crossveld in gebruik te worden genomen.

De genoemde scholen St. Antoniuschool en NSV-2 Nijmeegse schoolvereniging zijn in 1955 gerealiseerd. Zie tevens info Bisonstraat en Luipaardstraat.

Foto het veld met de crossbaan waar later de SSGN is gebouwd. Op de achtergrond de woningen langs de IJsbeerstraat.

Bewoners

- 1 1966 T.J. Aalders.
- 2 1955 K. Rutten, fabriekarbeider & P.C. Uhlenbeck.
- 3 1966 Dr. A.S. Rodrigues Pereisa.
- 4 1955 J.M. Güleke, zie *bovenstaande advertentie*.
1959 G.J. Peters, onderdirecteur.
1966 F. Scholten.

● De jongeren in de wijk Hazenkamp hebben nu een echte legale crossbaan voor fietsen tussen de Lamastraat en de IJsbeerstraat.

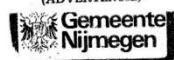
Door onze verslaggever

NIJMEGEN - De jeugd in de wijk Hazenkamp kan toch met de fietsen gaan crossen. Nadat eerst in opdracht van de wijkagent een „illegale” crossbaan aan de Bisonstraat werd gesloopt, is er op het braakliggende stuk grond tussen de Lamastraat en de IJsbeerstraat een legale fietscrossbaan gebouwd.

Ook nu weer heeft wijkagent Dick van Dalen een belangrijke rol gespeeld. Hij was de bemiddelaar tussen de ouders uit de buurt en de gemeente.

Niet alleen hebben de kinderen uit de buurt een eigen crossbaan, ook staan de al zo lang beloofde speeltribunen op het braakliggende stukje grond tussen de twee scholen aan de Bisonstraat. Met de aanplant wordt binnenkort begonnen.

(ADVERTENTIE)

De nieuwe crossbaan is net als de vorige door de ouders zelf aangelegd, dit keer echter op basis van een gemeentelijke tekening.

Zelf

Een paar weken geleden werd door een grote groep ouders massaal de schop in de hand genomen om op het stukje grond tussen de twee scholen aan de Bisonstraat een crossbaan te bouwen. Al heel lang had de buurt op de gemeente zitten wachten, die daar speeltribunen zou plaatsen. Toen de installatie maar uitbleef werd zelf maar het initiatief genomen. Een vrachtwagen vol auto-

banden werd aangerukt om de baan zo veilig mogelijk te maken.

Klachten

Alles ging goed totdat er klachten uit de buurt kwamen, dat ook brommers en zelfs een motor over de baan raasden. De wijkagent, die net van vakantie terug was, zag de baan voor het eerst. Een illegale baan omdat in het gemeentelijk beleid een aantal plaatsen als fietscrosssterrein zijn aangewezen, en daar hoorde de Bisonstraat niet bij. Hij gaf daarop opdracht aan de CVD de baan te slopen.

De ouders waren furieus, en ook de wijkagent werd het mikpunt van de boze ouders. Tijdens de discussie op straat werd afgesproken om samen bij de gemeente aan te kloppen met als resultaat de nieuwe, nu legale, crossbaan tussen de Lamastraat en de IJsbeerstraat.

- 5 1966 J.C. Deuss.
1968 J.J. Deuss.
1971 R.L. Bijl.

- 6 1953-1960 F.P. Vierhout en H.T.M Vierhout-Heijnen
6 kinderen: Vera, Stef, Stan, Lucy, Tim, Olga.
1960 W.F.J.M. Drinkenburg, neontechnicus.
1971 R. van Raaij.

- 7 1966 R.J. Hoevers.
1971 R.G. Teubner.

- 8 1959 Th.E. Michielsen & M.G. Brons & M.J.G. Derks.
1963 T.E. Michielsen, vertegenwoordiger & J.B. Michielsen.

- 9 1968 C. Adriaanse.
1971 J.Lagerweij.

- 11 1968 Douglas, weduwe A. de Vroome
en sinds 1971 C.G. Ballerini.

- 12 SSGN gebouwd in 1979.

13

1971 H.C.A.H. Moerkerken & S.H. de Bruin.

- 31 1982 Nieuwbouw Martinus van Beekschool.

Voorheen Koolemans Beynenstraat (rechtsonder).

De Martinus van Beekschool is een school voor auditief en/of communicatief beperkte kinderen (cluster 2) in de leeftijd van 4 - 13 jaar. Dat staat voor kinderen die een hoor- of spraakprobleem hebben. Maar ook kinderen die binnen het autistisch spectrum vallen en moeite hebben met de communicatie naar anderen bezoeken de school.

De Martinus van Beekschool heeft als missie: "Communiceren kun je leren". Communicatie vormt de grondslag voor de totale ontwikkeling van kinderen en neemt in ons onderwijs een centrale plaats in. De ontwikkeling en opvoeding van het kind komen onder druk te staan als de communicatie stagneert. Wij proberen manieren te vinden waarop wij het kind het best kunnen begeleiden.